

Tercera part.

El Secret.

Identitat i Llibertat

Exercici: Codificar i descodificar llenguatges secrets.

Reflexions:

- Podem ser lliures sense tenir secrets?
- La llibertat, necessita dels secrets?
- La tolerancia, consisteix en compartir secrets de l'altre o respectar els secrets de l'altre?

Aplicació: Imaginar una situació on no hi hagi secrets entre la gent, on tot sigui a la vista, on tot sigui transparent. Situació negativa o positiva?

Gisela Q.

Missatge: “Passa de les drogues”.

“En un inici no tenia massa clar com fer un missatge que “poguéss passar per la duana” com tu mateix ens vas dir. Finalment, vaig trobar un mètode per fer-ne un, que fos fàcil i a la vegada difícil, que amagués un missatge desapercebut.

“Aquest era el meu missatge, no ho sé; però té relació directa amb el text que he escrit com a ornament. No és que em senti identificada amb la protagonista del text; ni que jo visqui una situació semblant, res d'això.

Realment volia fer un text en el que s'amaguessin fets actuals que en el seu fons, també amaguen algun secret: la solitud,, la tristesa, la recerca de coses noves, de noves emocions, etc. Crec que ho he aconseguit.

En gran part, el text reflexa, personalment, una societat que vivim, i això m'agrada, m'agrada molt la realitat enfront de tot.

Què més dir-ne, que ha estat una cosa nova, el fer un missatge d'aquest estil, era el primer cop que en feia un i m'agrada... I ens preguntes ara de què ens ha servit; sincerament no ho sé; noto dins meu que per alguna cosa, però quina, no la se! Espero les respostes dels altres de classe, a veure si trobo la meua. De totes maneres, aquests tallers d'hores B, enganxen”.

Text “Per la tarda em trobava escoltant música. Amb un obrir i tancar d'ulls vaig tancar la ràdio. Sabeu? Ja era fora de casa. Sí. Aquella nit tocava anar de marxa. Des d'aquell moment la meua colla i jo celebraríem l'últim dia d'exàmens de la facultat. Era hora d'esbargir-nos una mica. La nit era nostra. Entrarem al primer “pub” que ens va venir bé; i... Simplement demanàrem cinc cerveses. Decidirem fer passar gola avall tota la maria que no sé d'on havíem tret. Rarament i no sabem com, dies abans en David va aparèixer amb una maria que ens ajudaria a passar uns dies tempestuosos. O sigui, ens havia anat molt bé pels nervis durant els dies d'exàmens. Guillaven els nervis de cop amb ella i això ens ajudava. “Una vegada que es prova, l'has cagada”. Em diu tothom. Si m'hi enganxava, els pares em matarien”.

Clau: Totes les lletres majúscules després del punt seguit tenint en compte la primera.

“**P**er la tarda em trobava escoltant música. **A**mb un obrir i tancar d'ulls vaig tancar la ràdio. **S**abeu? Ja era fora de casa. **S**í. **A**quella nit tocava anar de marxa. **D**es d'aquell moment la meua colla i jo celebraríem l'últim dia d'exàmens de la facultat. **E**ra hora d'esbargir-nos una mica. **L**a nit era nostra. **E**ntrem al primer “pub” que ens va venir bé; i... **S**implement demanàrem cinc cerveses. **D**ecidirem fer passar gola avall tota la *maria* que no sé d'on havíem tret. **R**arament i no sabem com, dies abans en David va aparèixer amb una *maria* que ens ajudaria a passar uns dies tempestuosos. **O** sigui, ens havia anat molt bé pels nervis durant els dies d'exàmens. **G**uillaven els nervis de cop amb ella i això ens ajudava. “**U**na vegada que es prova, l'has cagada”. **E**m diu tothom. **S**i m'hi enganxava, els pares em matarien”.

Anna E.

Missatge: “Quan l’amor s’aconsegueix explicar és que ja no queda res”.

“He triat aquest codi perquè no volia que fos tan complicat de llegir la meva frase, només volia fer pensar a l’altre una mica, i sobretot, fer-la entendre.

Penso que la meva oració sobre l’amor és prou profunda i el text em va quedar prou creïble, amb coherència: una cosa amb l’altra.

En el fons, el text ajuda molt, perquè parla generalitzant l’oració clau, basant-se en el que podria ser una relació “normal”.

Fer això m’ha ensenyat que potser més d’una vegada he llegit quelcom amb un missatge amagat i el més fort és que mai no el dec haver descobert.

No ho he trobat difícil, m’ha agradat molt poder inventar-me una història d’amor típica dels 90”.

Text: Títol: “Història d’amor?”

“Quan em mira per primera vegada cada matí, m’abraça i s’aixeca per tomar a acostar-se’m, ho entenc tot: ell m’estima.

muntada, amb ell o sense ell,
total, és un nano: ja se’n buscarà
una altra

És l’amor el que el fa reaccionar de manera tant dolça i tendra... què, si no? Ai... ell m’estima i jo... estic confosa.

És que ell vol atrapar-me i ja n’estic
farta, tot i que m’atrau força...
aquests ulls, aquest cos... clar, té vint
anys!

Tot això s’aconsegueix amb l’edat, potser la meva, però amb la seva, no ho crec pas!

Estic feta un embolic, deu ser que no el
vull deixar, però tampoc hi puc viure,
amb ell...

Si m’ho permets explicar, et diré que ha d’ésser molt profund això que diu que sent per mi, perquè sinó, com s’explica la seva actitud, les seves presses?

Està clar que m’adora, però, i ara què queda de nosaltres si el deixo? Em faré gran i no tindrè a ningú i ell es farà gran i seguirà essent jove...

De fet, encara potser és massa jove: es pensa que n’està enamorat de debò, de mi; però l’experiència no falla mai: ja se’n cansarà!

De fet, la nostra vida no serà res enlloc, res per ningú, perquè només ens tenim l’un a l’altre, encara que l’interès no coincideixi, ni l’edat, ni els ideals

Però ara no sé pas que haig de fer amb ell... sóc prou gran i tinc la meva vida

...

Descodificació: Primer paràgraf, la primera paraula; segon paràgraf, la segona paraula, etc...

Text: Títol: “Història d’amor?”

“**Quan** em mira per primera vegada cada matí, m’abraça i s’aixeca per tornar a acostar-se’m, ho entenc tot: ell m’estima.

És **l’amor** el que el fa reaccionar de manera tant dolça i tendra... què, si no? Ai... ell m’estima i jo... estic confosa.

Tot això **s’aconsegueix** amb l’edat, potser la meva, però amb la seva, no ho crec pas!

Si m’ho permets **explicar**, et diré que ha d’ésser molt profund això que diu que sent per mí, perquè sinó, com s’explica la seva actitud, les seves presses?

De fet, encara potser **és** massa jove: es pensa que ,n’està enamorat de debò, de mi; però l’experiència no falla mai: ja se’n cansarà!

Però ara no sé pas **que** haig de fer amb ell... sóc prou gran i tinc la meva vida
...

muntada, amb ell o sense ell, total, és un nano: ja se’n buscarà una altra

És que ell vol atrapar-me i **ja** n’estic farta, tot i que m’atrau força... aquests ulls, aquest cos... clar, té vint anys!

Estic feta un embolic, deu ser que **no** el vull deixar, però tampoc hi puc viure, amb ell...

Està clar que m’adora, però, i ara què **queda** de nosaltres si el deixo? Em faré gran i no tindrè a ningú i ell es farà gran i seguirà essent jove...

De fet, la nostra vida no serà **res** enlloc, res per ningú, perquè només ens tenim l’un a l’altre, encara que l’interès no coincideixi, ni l’edat, ni els ideals

Elisabet M.

Missatge: *No ploris per un món que lluita, lluita per un món que plora.*

“Vaig triar aquest sistema perquè vaig pensar que així seria més fàcil “passar la duana”. El sistema era intercalant línies, però a la vegada aquesta frase em va donar moltes idees. Vaig necessitar pensar molt en el tipus de text, perquè aquest a la vegada coordinés amb el missatge i tingués a la vegada, relació amb la pròpia idea a assolir”.

Per què vaig triar aquesta frase? Perquè aquesta frase m’ha ajudat molt i sempre l’he utilitzat. Un animal petitó ha de defensar-se i lluitar en aquest món. Per això no miris en els teus defectes i lluita en aquest món.

Codi: Les dues primeres paraules de les línies parells a excepció de la penúltima, que al ser una sola paraula, en comptes de dos, salta a la línia següent.

Text:

“Caminava molt trista i nostàlgica, tots em deien:
no ploris! Però mai no feia cas i m’amagava. Un dia
 vaig veure
 un bonic animal, era un osset petitó, que anava
per un bosc amenaçant els nens i escridassant-los...
 quina por! I molts es preguntes per què en aquest
món que ´s tan gran existeixen animals tan ferotges?
 Moltes vegades em vaig trobar amb un animal petitó
 que
lluita, lluita per defensar-se dels seus enemics, era
 en Tonei, un inofensiu ratolí que intentava avançar
per un camí en la vida cada cop més difícil.
 La vida dels animals és massa difícil per un
món que és incomprensiu. Ara tots saben per què
plora el meu cor, que està trist per aquesta cruel
 i difícil vida dels animals.

Text descodificat:

“Caminava molt trista i nostàlgica, tots em deien:
no ploris! Però mai no feia cas i m’amagava. Un dia
 vaig veure
 un bonic animal, era un osset petitó, que anava
per un bosc amenaçant els nens i escridassant-los...
 quina por! I molts es preguntes per què en aquest
món que ´s tan gran existeixen animals tan ferotges?
 Moltes vegades em vaig trobar amb un animal petitó
 que
lluita, lluita per defensar-se dels seus enemics, era
 en Tonei, un inofensiu ratolí que intentava avançar
per un camí en la vida cada cop més difícil.
 La vida dels animals és massa difícil per un
món que és incomprensiu. Ara tots saben per què
plora el meu cor, que està trist per aquesta cruel
 i difícil vida dels animals.

Pilar R.

Missatge: Intento fer un missatge secret ¿què divertit!

“He utilitzat aquesta mena de codi, perquè crec que no és massa embolicat. En principi volia escriure un text en el que la primera lletra de cada paraula, formés un missatge, però era massa complicat. Dificultats: Trobar oracions amb coherència, que ocupin un lloc lògic com a número de telèfon. Doncs el 79..... és un número conegut a Mataró, però si hagués estat a un altre poble, tindria que estar atenta, perquè no es notés”.

Text:

“M’agrada molt cantar, per això sempre intento aprendre cançons noves. M’agrada tota la música, ell que es pugui fer amb qualsevol instrument m’agrada. L’única que em molesta és un tipus de música, la màquina.

Crec que les cançons han de portar un missatge sobre el què sigui, pau, guerra, amor...

Moltes vegades els cantants expliquen el seu secret, més amagat, dins les seves cançons. Realment no entenc què porta de missatge o de secret la música màquina, per això no m’agrada. Només té un punt divertit! Et desfogues ballant-la. Si algú pensa igual que jo, i li agrada la música tant com jo, que truqui al telèfon 796-98-45”.

Text Descodificat: **Codi:** Es pren el número de telèfon. A partir de cada punt es compta el nombre de paraules que indiqui.

“M’agrada molt cantar, per això sempre **intento** aprendre cançons noves. M’agrada tota la música, ell que es pugui **fer** amb qualsevol instrument m’agrada. L’única que em molesta és **un** tipus de música, la màquina.

Crec que les cançons han de portar un **missatge** sobre el què sigui, pau, guerra, amor...

Moltes vegades els cantants expliquen el seu **secret**, més amagat, dins les seves cançons.

Realment no entenc **què** porta de missatge o de secret la música màquina, per això no m’agrada. Només té un punt **divertit!** Et desfogues ballant-la. Si algú pensa igual que jo, i li agrada la música tant com jo, que truqui al telefon **796-98-45**”.

Mónica P. M.

Missatge: *Confía en el tiempo que suele dar dulce salida a muchas amargas dificultades.*

“El missatge és aquest perquè trobo que s’ajusta molt a la realitat. Moltes vegades m’he trobat en situacions difícils, però sempre hi ha hagut quelcom que m’ha ajudat a sortir”.

Codi: Es deixen les 5 primeres paraules del text i s’agafa la sisena, després deixem 7, 9, 11, 13... i quan estan totes les paraules es llegeix a l’inrevés.

Text:

“Hay personas que tienen muchas dificultades para poder levantarse en las frías y amargas mañanas del invierno. Oyendo sonar el despertador sientes como muchas de tus ilusiones comienzan a desvanecerse en el momento que estabas a punto de besar a aquel chico tan majo. Ahora sólo te queda una salida, apagar el despertador, darte la vuelta y seguir durmiendo, o levantarte y poner una sonrisa dulce y angelical para afrontar un nuevo día.

Si tienes suerte y el sol te quiere dar algún rayo de sol, da gracias, porque sino más vale que nadie se acerque y te pregunte nada porque, como se suele decir, tendrás un humor de perros.

Y todas estas reflexiones para después acabar levantándote deprisa porque te has dado cuenta de que tienes que ir a tu segunda casa, el colegio. Sí, tu otra casa, porque por sí no te has dado cuenta pasas más tiempo allí que en cualquier otro sitio.

Y si tienes que levantarte fuese poco, cuando estás ante el colegio lo miras y te das cuenta que el único atractivo que tiene es que están allí tus amigos, los únicos capaces de animarte con sus bromas, sus historias e incluso, mostrándote siempre que confían mucho en ti.

Así que aunque pienses que tu vida está llena de dificultades, que es muy duro, que todo es lo contrario de lo que deseas... siempre habrá alguien que confía en ti y en quien tú puedes confiar.

Text:

“Hay personas que tienen muchas **dificultades** para poder levantarse en las frías y **amargas** mañanas del invierno. Oyendo sonar el despertador sientes como **muchas** de tus ilusiones comienzan a desvanecerse en el momento que estabas a punto de besar a aquel chico tan majo. Ahora sólo te queda una **salida**, apagar el despertador, darte la vuelta y seguir durmiendo, o levantarte y poner una sonrisa dulce y angelical para afrontar un nuevo día.

Si tienes suerte y el sol te quiere **dar** algún rayo de sol, da gracias, porque sino más vale que nadie se acerque y te pregunte nada porque, como se **suele** decir, tendrás un humor de perros.

Y todas estas reflexiones para después acabar levantándote deprisa porque te has dado cuenta de **que** tienes que ir a tu segunda casa, el colegio. Sí, tu otra casa, porque por sí no te has dado cuenta pasas más **tiempo** allí que en cualquier otro sitio.

Y si tienes que levantarte fuese poco, cuando estás ante el colegio lo miras y te das cuenta que **el** único atractivo que tiene es que están allí tus amigos, los únicos capaces de animarte con sus bromas, sus historias e incluso, mostrándote siempre que confían mucho **en** ti.

Así que aunque pienses que tu vida está llena de dificultades, que es muy duro, que todo es lo contrario de lo que deseas... siempre habrá alguien que **confía** en ti y en quien tú puedes confiar.

Eva V.

Missatge: “*Hacemos las reglas para los demás y las excepciones para nosotros*”

“He intentat emprar un codi que no fos comú amb la resta. És a dir, un que fos molt difícil d’esbrinar. Vaig pensar en totes les maneres possibles i al final en vaig ajuntar 2. Perquè pensava que amb una ja seria molt fàcil i ho vaig voler complicar molt més. Em va costar molt amagar el missatge i vaig haver de triar un tema que pogués introduir-lo sense que fos sospitós introduir aquestes paraules”.

Text: “Carta a un amigo”.

Entre nosotros hay una cosa en común. Siempre necesitamos algo para leer. Necesitamos siempre estar entretenidos, a excepciones muy concretas. Por ejemplo cuando estoy triste quiero que las personas que son cercanas a mi se alejen y prefiero pasear sola antes que leer.

Creo que tu sueles hacer lo mismo que yo y que, cuando te deprimes eres también un alma solitaria. Sales de tu casa a deambular por las calles, lo demás no te importa.

Espero, sin embargo, que cuentes conmigo, que me llames y me expliques tus inquietudes y proyecciones de futuro, los problemas, cualquier cosa que no te deje vivir en paz.

Estarás de acuerdo conmigo en que los libros son muy útiles, podemos aprovechar el vocabulario para enriquecer el nuestro.

Aparte no podemos olvidar el contenido y argumento que nos sumerge en otro mundo y también nos recuerdan reglas ortográficas que vamos repasando inconscientemente.

Pretendemos equivocadamente, muchas veces, que un libro cualquiera nos guste desde la primera página, cosa casi imposible, ya que las introducciones y presentaciones a las situaciones son inevitables.

Hemos comprobado que somos muy parecidos y tenemos muchas cosas en común: impacientes, solitarios, cariñosos y esperanzados en todo lo que hacemos.”

Leshel

Codi: Amb la taula de multiplicar del 2: 1ª frase, la segona paraula; la 2ª frase, la 4ª paraula.... Quan tenim totes les paraules s’ha de llegir a l’inrevés.

Text Descodificat

Entre **nosotros** hay una cosa en común. Siempre necesitamos algo **para** leer. Necesitamos siempre estar entretenidos, a **excepciones** muy concretas. Por ejemplo cuando estoy triste quiero que **las** personas que son cercanas a mi se alejen y prefiero pasear sola antes que leer.

Creo que tu sueles hacer lo mismo que yo y que, cuando te deprimes eres también un alma solitaria. Sales de tu casa a deambular por las calles, lo **demás** no te importa.

Espero, sin embargo, que cuentes conmigo, que me llames y me expliques tus inquietudes y proyecciones de futuro, **los** problemas, cualquier cosa que no te deje vivir en paz.

Estarás de acuerdo conmigo en que los libros son muy útiles, podemos aprovechar el vocabulario **para** enriquecer el nuestro.

Aparte no podemos olvidar el contenido y argumento que nos sumerge en otro mundo y también nos recuerdan **reglas** ortográficas que vamos repasando inconscientemente.

Pretendemos equivocadamente, muchas veces, que un libro cualquiera nos guste desde la primera página, cosa casi imposible, ya que **las** introducciones y presentaciones a las situaciones son inevitables.

Hemos comprobado que somos muy parecidos y tenemos muchas cosas en común: impacientes, solitarios, cariñosos y esperanzados en todo lo que **hacemos**.”

Meritxell C.

Missatge: *Yo quise subir al cielo para ver y bajar hasta el infierno para comprender.*

“Aquestes frases són d'una cançó d'un grup espanyol dels setanta, i penso que són dues frases molt boniques”.

Text: ¿“Te suena una canción de “Triana”?

Yo no vivo, sobrevivo. Sobrevivir me parece más honesto que vivir. Y quise viajar más allá sobre un caballo. Pero tuve que bajar subir, bajar y subir, pero al final, siempre al final, llegaré hasta al fin del mundo, y la suave brisa me ayuda a imaginar el cielo, azul, rojo, gris o amarillo. -No te fies chaval- el infierno para mi no es tan malo, siempre que puedas salir de él Para ver no necesitas los ojos, sí la mente para comprender.

Codi: La primera paraula de cada línia i continua després amb l'última paraula de cada línia sempre de dalt a baix.

Text descodificat: ¿“Te suena una canción de “Triana”?

Yo no vivo, sobrevivo. Sobrevivir me parece más honesto que vivir. **Y quise** viajar más allá sobre un caballo. Pero tuve que **bajar subir**, bajar y subir, pero al final, siempre al final, llegaré **hasta al** fin del mundo, y la suave brisa me ayuda a imaginar **el cielo**, azul, rojo, gris o amarillo. -No te fies chaval- el **infierno para** mi no es tan malo, siempre que puedas salir de él **Para ver** no necesitas los ojos, sí la mente para **comprender**

Raquel G.

Missatge: *No llores cuando estés sola, el silencio te acompaña. No pienses en el pasado, el presente es el que manda”.*

“No hay ninguna razón concreta por la cual haya elegido este sistema, sino que me pareció el más adecuado para esconder el mensaje. La única dificultad fue encontrar el modo de redactar el texto para que tuviera un sentido coherente”.

Codi: Cada 10 paraules, la nº 11 pertany al missatge secret.

“Text: “carta a una adolescente”

No te preocupes por lo que diga la ente y cuando llores piensa en todos aquellos que te rodean, que te ayudan cuando más lo necesitas. No debes ser egoista: allá donde tú estés verás personas que como tú buscan su sueño. Nunca estarás sola, siempre habrá alguien haciéndote compañía. No te preocupes si en el interior sientes un gran vacío, algo profundo peor que ese silencio que tanto te preocupa. Todos lo sentimos alguna vez, pero te obsesionas tanto que no dejas sentir libremente al corazón. Te acompaña el calor de tus amigos y tus familiares, así que no te desesperes: levanta la cabeza y muestra tu orgullo;no pienses que nadie es mejor ni peor que tú, ya que en algo sí que debes estar segura: tu eres la mejor. El destino te hace desdichada, pero demuestra valor y mira al pasado, y si entonces ves que no te arrepientes de nada, el camino que tú has elegido es el correcto. El momento presente en que tú vives te hace añorar tiempos anteriores, y es que aún recuerdas tus años de infancia, tus juegos y el sentimiento de libertad que te invadía Pero no entiendes lo que significa haber crecido. Tú te encierras en ti misma y manda más la razón que el sentimiento. Y eso no es bueno: debes abrir tu corazón a las personas que tienes alrededor, o en realidad llegará un día en que te verás sola y viviendo solo del recuerdo.

Text descodificat: “carta a una adolescente”

“**No** te preocupes por lo que diga la ente y cuando **llores** piensa en todos aquellos que te rodean, que te ayudan **cuando** más lo necesitas. No debes ser egoista: allá donde tú **estés** verás personas que como tú buscan su sueño. Nunca estarás **sola**, siempre habrá alguien haciéndote compañía. No te preocupes si en **el** interior sientes un gran vacío, algo profundo peor que ese **silencio** que tanto te preocupa. Todos lo sentimos alguna vez, pero **te** obsesionas tanto que no dejas sentir libremente al corazón. Te **acompaña** el calor de tus amigos y tus familiares, así que **no** te desesperes: levanta la cabeza y muestra tu orgullo;no **pienses** que nadie es mejor ni peor que tú, ya que en algo sí que debes estar segura: tu eres la mejor. **El** destino te hace desdichada, pero demuestra valor y mira al **pasado**, y si entonces ves que no te arrepientes de nada, **el** camino que tú has elegido es el correcto. El momento **presente** en que tú vives te hace añorar tiempos anteriores, y **es** que aún recuerdas tus años de infancia, tus juegos y **el** sentimiento de libertad que te invadía Pero no entiendes lo **que** significa haber crecido. Tú te encierras en ti misma y **manda** más la razón que el sentimiento. Y eso no es bueno: debes abrir tu corazón a las personas que tienes alrededor, o en realidad llegará un día en que te verás sola y viviendo solo del recuerdo.

De tu amiga Raquel